

"La privatització de la salvació és un camí equivocat"

Dv, 30/01/2015 per Papa Francesc
[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del papa Francesc a la casa de Santa Marta. Dijous 29 de gener de 2015

Comentant la Carta als Hebreus, el papa Francesc afirma que Jesús és "la via nova i viva" que hem de seguir "segons la manera que Ell vol". Perquè hi ha formes equivocades de vida cristiana. Jesús "ens dóna els criteris per a no seguir models equivocats. I un d'aquests models equivocats és privatitzar la salvació".

"És veritat, Jesús ens ha salvat a tots, però no genèricament. Ens ha salvat a tots, però a cadascú en particular, amb nom i cognom. I aquesta és la salvació personal. De debò jo he estat salvat, el Senyor m'ha mirat, ha lliurat la seva vida per mi, ha obert aquesta porta, aquesta via nova per a mi, i cadascú de nosaltres pot dir 'Per a mi'".

"Però hi ha el perill d'oblidar que Ell ens ha salvat singularment, però ho ha fet en un poble. Sí, en un poble. Sempre el Senyor salva el poble. Ho fa des del moment en què crida a Abraham, i li promet fer un poble. I el Senyor ens salva en un poble. Per això l'autor d'aquesta Carta ens diu: 'Parem atenció els uns als altres'. No hi ha una salvació només per a mi. Si jo entenc la salvació així, m'equivoco; m'equivoco de camí. La privatització de la salvació és un camí equivocat".

Tres criteris: comunicar la fe, l'esperança i la caritat

Tres són els criteris per a no privatitzar la salvació. "la fe en Jesús que ens purifica", l'esperança que ens fa mirar les promeses i seguir endavant "i" la caritat: és a dir, parem atenció amb sol·licitud els uns per als altres, per animar-nos mútuament a practicar la caritat i les bones obres".

"I quan joestic en una parròquia, en una comunitat -sigui la que sigui- jo hi sóc, però puc privatitzar la salvació i ser-hi una mica només socialment. Però per a no privatitzar he de preguntar-me si jo parlo, si jo realment comunico la fe; parlo, comunico l'esperança; parlo, faig i comunico la caritat".

"Si en una comunitat no es parla, no s'animen els uns als altres en aquestes tres virtuts, els components d'aquesta comunitat han privatitzat la fe. Cadascú busca la seva pròpia salvació, no la salvació de tots, la salvació del poble. I Jesús ens ha salvat a cadascú, però en un poble, en una Església".

L'autor de la Carta als Hebreus, prossegueix el papa, dóna un consell "pràctic" molt important: "No deixem d'assistir a les reunions comunitàries, com alguns han pres per costum". Això succeeix "quan estem en una reunió -a la parròquia, en el grup- i jutgem als altres", "hi ha una mena de menyspreu als altres. I aquesta no és la porta, la via nova i viva que el Senyor ha obert, ha inaugurat".

"Menyspreuen els altres; deixen d'assistir a la comunitat total; deserten del poble de Déu; han privatitzat la salvació: la salvació és per a mi i per al meu grupet, però no per a tot el poble de Déu. I aquesta és una equivocació molt gran. És el que

anomenem i veiem: 'les elits eclesials'. Quan en el poble de Déu es creen aquests grupets, que pensen que són bons cristians, també -potser- tenen bona voluntat, però són grupets que han privatitzat la salvació ".

"Déu -subratlla el papa- ens salva enmig d'un poble en un poble, no en les elits, que nosaltres amb les nostres filosofies o la nostra forma d'entendre la fe fem. I aquestes no són les gràcies de Déu ". Per tant el Sant Pare convida a preguntar-se:" tinc jo la tendència a privatitzar la salvació per a mi, per al meu grupet, per a la meva elit; no deixo d'assistir amb tot el poble de Déu, no deserto del poble de Déu, no m'allunyo del poble de Déu, i sempre romanc a la comunitat, a la família, amb el llenguatge de la fe, de l'esperança i el llenguatge de les obres de caritat? ".

I conclou: "Que el Senyor ens doni la gràcia de sentir-nos sempre poble de Déu, salvats personalment. Això és veritat: Ell ens salva amb nom i cognoms, però som salvats en un poble, no en el grupet que jo trio ".

Traducció: Xavier Bordas -Catalunya Religió